

P+
PEOPLE
PLANET
PROFIT

Jaargang 11 | nr 4 | maart + april 2013

Annette van Waning
Laat MVO landen

Titia Siertsema
Koppelt installateurs

Gavin MacFadyen
Helpt klokkenluiders

Marjel Neefjes
Omarmt crowdfunding

Richard Tol
Sloopt heilige huisjes

Myrtille Danse
Bundelt miljarden mensen

Marcel Schuttelaar
Vreest Griekse toestanden

Hoe organiseer ik

Draagvlak

Carmen Haidacher selecteerde voor het interieur van haar Villa Calluna exclusieve designvoorwerpen. In alle eethoeken hangt deze lamp van Catellani & Smith. Deze Stchu-Moon heeft een handgemaakt goudkleurig binnenwerk met een lamp in een lepel die de lichtbron indirect reflecteert (afhankelijk van diameter tot rond de 750 euro, inclusief btw). De sfeervolle wanden zijn gemaakt van planken van oude berghutten, verweerd en getekend door vele zomers en winters.

Buitenstebinnen

Geen mooier hout dan dat van een oude, afgedankte berghut. Zonverbrand. Zwart geblakerd door winterse sneeuwjachten. Carmen Haidacher verzamelde het en creëerde er in haar vakantievilla Calluna de prachtigste wanden, kasten, tafeltjes en bedden mee.

Nee, van Piet Hein Eek heeft ze nooit gehoord, de ontwerper die van afbladderend sloophout meubelen begon te maken en een golf van navolgers kreeg. Voor haar vakantievilla liet Carmen Haidacher (1980) zich inspireren door haar eigen omgeving. Ze wijst uit het raam van een van de appartementen. Daar, boven de kerkspits van Campo Tures en de burcht strekt zich een massale bergrug uit, die de natuurlijke grens vormt met Oostenrijk. Het dal van het riviertje de Ahrn prikt als een lange vinger in de

onderkant van de bovenburen, in de vorige eeuw nog landgenoten. In dit stukje van Oost-Tirol spreekt men dan ook nog steeds Duits. Op de borden met plaatsnamen heet Campo Tures tegelijkertijd ook Sand in Taufers. Een andere inspiratiebron. De idyllische waterval, al vroeg in december omlijst door meterslange ijspegels. En natuurlijk die zonverbrande berghutten, met dat prachtige, ongeverfde hout. Die sfeer wilde Haidacher omzetten in een nieuwe villa, die het oude

chalet moest vervangen. Haar grootmoeder Olga was daar begonnen met kamerverhuur aan toeristen. Villa Erika heette het toen nog, met als gevolg dat oma Olga door de meeste gasten als dopheide werd aangesproken. Haidacher koos voor de Latijnse plantennaam van het heidebloempje. Villa Calluna, zo moest het mooiste hotel van het dorp komen te heten. En iedereen noemt haar nu gewoon bij haar eigen voornaam.

De keuze voor het lokale is in dit geval heel bijzonder, want Haidacher reisde vanaf haar zeventiende de hele wereld af. Eerst een jaar highschool in de VS, waar ze woorden leerde als 'awesome!'. Tijdens haar studie toerisme aan de Universiteit van Bolzano woonde ze nog eens een jaar in Spanje, maar ging ook naar Fiji, in de Stille Zuidzee. Toch keerde ze terug naar haar geboortedorp, als enige van al haar studiegenoten. "Een van mijn vrienden vaart nu op de Queen Elisabeth, het grootste cruiseschip ter wereld." Haidacher viel in voor haar grootmoeder, voor wie de kamerverhuur te zwaar begon te worden.

Ze koos voor haar eigen cultuur met het oog van een Global Citizen. Van oudsher zijn de Tiroler vakantiechalets van binnen bekleed met schrootjes van licht naaldhout. Haidacher kwam op een idee toen ze hout zag van een afgebroken berghut. Daar wilde ze de wanden mee bekleden. Verweerd, getekend door de tijd. Het buiten naar binnen halen, een oude schuur buitenstebinnen keren. "Prachtig idee", vond haar binnenhuisarchitect Thomas Duregger, ook gevestigd in hetzelfde plaatsje. "Kan niet", was het eerste wat houtbewerker Hermann Engl zei, ook al een dorpsgenoot en producent van perfect afgewerkte meubelen. Waarom zou het dan niet kunnen, wilde Haidacher weten. "Het hout is te grof, te dik, er zitten gaten van spijkers in, van plekken die door dieren zijn aangevreten, verkleuringen omdat er een dwarsbalk overheen zat." Haidacher zette door: "Dat is juist de bedoeling, dat geeft er juist karakter aan." Maar dan de onhandelbare dikte van die planken? Daar werd uiteindelijk een oplossing voor gevonden, door de toplaag af te zagen. Net als

ZIT ER EEN NADEEL AAN BERGHUTTENHOUT?

Zit er een nadeel aan deze verweerde planken? Slechts een kleine waarschuwing. Het ruwe hout kan soms splinteren: het is beslist niet glad van oppervlak. Daarom is het bijvoorbeeld ongeschikt voor gebruik als tafelbladen. Villa Calluna is het hele jaar door geopend en ontvangt op websites als tripadvisor.com en booking.com een zeer hoge waardering van gebruikers: een 9,5. Het goedkoopste appartement is te huur vanaf 95 euro per nacht (twee personen) tot 180 euro in de allerduurste tijd van het jaar (voor twee tot zes personen). Campo Tures is eenvoudig te vinden. Na Innsbruck (Oostenrijk) de Brennerpas over naar Italië, linksaf richting Pustertal, volg de borden Bruneck, Falzes en daarna het dal in.

Het meest opvallende aan het zwembad van veertig vierkante meter is de enorme panoramafoto van de bergtoppen rondom het Arhntal. Bijzonder is ook dat het bad gevuld is met bronwater afkomstig uit diezelfde Alpentoppen. Het water geeft tijdens het zwemmen een bijna zijdeachtig gevoel, gezuiverd, maar zonder de irritante geur van chloor. Haidacher verwarmt het bad met zonnepanelen, die onzichtbaar op het dak staan. De warmte in de villa wordt geleverd door de stadsverwarming, die in Campu Tures net een nieuwe groene energievoorziening heeft geïnstalleerd. Bijzonder is dat de thermostaat voor elke kamer in een appartement afzonderlijk te regelen is. Dat is fijn voor Italianen die 's nachts graag in een warme ruimte slapen, maar ook voor heel wat Duitsers en Nederlanders, die de schuifdeur 's winters wagenwijd open zetten om de hele nacht het eeuwige geruis van de rivier te kunnen horen. Gecombineerd met de uitstekende isolatie scoort Villa Calluna het op een na hoogste milieulabel in Italië, Casa Clima B. Haidacher: "Ik had nog verder kunnen gaan, maar dan had ik totaal moeten isoleren en geen ramen en deuren gehad die open konden. Dat willen mijn gasten niet. De kans op schimmel en infecties neemt ook toe, als alles potdicht zit."

lamelparket bevestigde Engl het doorleefde uiterlijk op een lichte strook goed verwerkbaar materiaal, waardoor hij superscherp kon zagen, ook in verstek, zoals lijstenmakers dat doen. Zo kon Engl met dit ruwe hout perfecte hoeken afwerken en eigenlijk alles maken wat Haidacher hem vroeg.

Het eindresultaat is verbluffend. De hangkasten in de negen appartementen van Villa Calluna ogen topzwaar, maar de schuifbare kastdeuren kunnen met een pink bediend worden, zo licht glijdt het mechanisme. De keukenhoeken geven aan gasten het gevoel

alsof ze nog steeds op de sneeuwpijsten zitten, en voor een Hütte in de zon een mok met Gensensuppe eten. Overal keren de planken terug: de entree van de villa is zelfs een doosvormige ereboog van berghuttenhout geworden. De techniek maakte het ook mogelijk om van het ruwe hout omlijsting van bedden te maken, nachtkastjes, een kuip voor het bad, een entreewand voor de bio-sauna en het Turkse bad op de wellness-etage. Zelfs boordjes zijn met het alpenhout afgewerkt, zoals in het toilet. Daar, net onder de begane grond, komen alle Tiroolse inspiratiebronnen nog het mooiste samen. Haidacher: "Duitse gasten waren zo enthousiast

dat ze zelf ook een tafel hebben laten maken." Zijn deze planken ook voor Nederlandse berg-huttenliefhebbers beschikbaar? Volgens Haidacher is er genoeg voorraad met oud hout. Deze autonome Italiaanse regio is zeer welvarend, met een percentage werkloosheid dat je zowat met een microscoop moet zoeken. De jonge hotelier dacht zelfs aan de sociale werkbegeleiding en bestelde daar een handgeknoopte vloermat van tientallen meters lengte voor de appartementen op de eerste etage. Ze moest er wel een jaartje op wachten. ■
www.villacalluna.com
www.tischlerei-engl.com

De groen bemoste kelen naast de waterval van Campu Tures vertaalde Haidacher naar de muren in natte ruimtes, die ze liet bepleisteren met Terrastone, een natuurlijk materiaal dat bestaat uit verschillende gipsen, kalken en fijne pigmenten. Marokkanen kennen het als 'tadelakt', oftewel kalkglanspleister. Het natuurlijke materiaal is waterafstotend, maar ademt, waardoor schimmels geen kans krijgen. Maar bovendien: door de ruwe structuur lijkt de muur te leven. Ook hier spaarde de familie Haidacher kosten nog moeite, want het opbrengen van dit materiaal is arbeidsintensief en dus duur. Het materiaal is in Nederland onder andere te koop bij de webshop van eco-logisch. Een bus van 12,5 kilo kost rond de honderd euro, inclusief btw.